

Kitajci dozorel in bo nova vlada prisiljena, da zbere vse sile za izgradnjo novega reda in za ustvaritev trajnega miru na Daljnem vzhodu.

Iz življenja novega japonskega ministrskega predsednika. Novi japonski ministrski predsednik baron Hiranuma je star 73 let in je po poklicu pravnik. Že leta 1907

je bil pomočnik pravosodnega ministra, leta 1923 je postal sam minister za pravosodje. Leta 1926 je bil po daljšem umiku iz političnega življenja pozvan v tajni državni svet kot podpredsednik, pred tremi leti je postal predsednik tega sveta. Hiranuma se veseli med Japonci slovesa zelo sposobnega državnika.

Novice iz španske državljanske vojne

Prodirajoče in obrambno napadanje nacionalistov

V dveh številkah smo že pisali o veliki ofenzivi generala Franca, katero je naperil proti rdeči pokrajini Katalonija, iz katere se zalaga preostanek komunistične vojske s prehrano ter z različnimi vojnimi potrebščinami, katere dovažajo v katalonsko prestolico in pristanišče Barcelono sovjetske, francoske, iriške ter ameriške ladje. General Franco je v dosego cilja že prekorajl reko Ebro, katere je radi topečega se snega narasla za 5 m, pri mestu Asco. Te nacionalne čete napadajo rdeče postojanke v gorovju Lena in bodo zasedle važno obmorsko mesto Tarragona, od katerega so bile 3. januarja oddaljene komaj 40 km. S prodorom do Tarragone bodo od-

rezane rdeče katalonske čete, katere so v najnevarnejšem položaju trikotja Tarragona—Tortosa—Mora de Ebro.

Dne 2. januarja deset dni trajajoča in za nacionaliste zmagovita katalonska bitka je prinesla Francu 16.200 ujetnikov in zasedbo 50 vasi v pokrajinah Lerida in Tarragona.

Da bi pa bil general Franco pri srđitih napadih na Katalonijo osiguran pred nenadnimi presenečenji rdeče armade, ki je zbrana krog Valencije in Madrida, je začel z napadi na tem področju pri mestu Sagunt. Ti boji imajo očitno le namen vezati rdeče čete generala Miaje, da bi ne začel s kako nenadno ofenzivo in razbremenil rdečo katalonsko armado, katere je v obupni stiski.

Rdeče skladišče za strelivo zletelo v zrak

Kako razpoloženje vlada v glavni rdeči postojanki v Madridu, je jasen dokaz strahovita eksplozija, katero je doživel Madrid za novo leto. Vrhovno vodstvo rdečih je nakopičilo v bivši španski prestolici v Madridu velike množine streliva. To municijsko skladišče je zletelo v noči na novega leta radi v neposredni bližini izbruhlega požara v zrak. Eksplozija je bila tako strahovita, da je porušil zračni pritisk v okolici 100 m vse hiše tako, da ni o njih nobene sledi več. Poškodovano je vse središče Madrida in smrtnih žrtev je nad tisoč. Podrobnosti o eksploziji čuvajo rdeče oblasti v največji tajnosti. Na dnevnem redu so seveda številne aretacije, ki bi naj dognale krivce.

Paznja Vas varuje razočaranja

Zato že pri nakupu Aspirin tablet pazite na »Bayer«-jev križ, kajti brez tega znaka ni Aspirina.

ASPIRIN

TABLETE

Oglas reg. pod 5. brojem 32608 od 8. XI. 1938.

Jud zapletel Anglijo v neprijeten položaj

Opisano katalonsko ofenzivo je general Franco že dalje časa pripravljaj. Načrti za odločilni napad so bili celo izdani rdečemu vrhovnemu poveljstvu. Glavno vlogo pri tem izdajalskem poslu je igral jud Ernest Golding, ki vrši službo angleškega podkonzula v Francovem San Sebastianu na severnem Španskem. Juda so nacionalisti prijeli, ko je hotel iztihnati Francove napadalne načrte v Francijo in od tam bi bili priromali v roke španskemu rdečemu vodstvu. Goldinga so po prvi aretaciji na pritisk Anglije izpustili kot nedolžnega, a je bil zadnje dni ponovno aretiran. Med judu zaplenjenimi dokumenti so našli pismo, s katerim so dobili rdeči špijoni ukaz, naj si prizadevajo preko Goldinga priti v zvezo z rdečo Barcelono in naj se poslužujejo pri pisanju nevidnega črnila.

NAŠA PESEM

Kmečkim družinam najboljši dar,
naših svetinj zvesti čuvar,
prave politike močen krmar,
krščanske prosvete svetel žar,
v »Kmečkem delu« gospodar,
naših krajev zgodovinar,
boljše bodočnosti oratar —
in Tebi naj se toži mar
za 32 din majhen denar
za ta veliki vsaktedenski dar
»Slovenski gospodar«? —
Nikdar!

Zato naroči ga, čitaj ga, priporočaj ga!

»Slovenski gospodar«,
Maribor, Koroška cesta 5.

Pisalni stroj v letalu
piše na brezžično nare-
kovanje

Amer. letalske družbe na vso moč tekmujejo med seboj, katere bo svojim gostom nudila kaj bolj modernega udobja med vožnjo. Najnovejša pridobitev na tem polju pa je vsakakor letalo, ki ima s seboj pisalni stroj, ki sam posluša brezžično od drugod oddana poročila ter jih takoj sproti sam tipka. Novice, ki brezžično prihajajo v letalo z zemlje, so takoj natipkane na koščku papirja. Ljudem, ki se vozijo v letalu, posledje ne bo več treba poslušati brezžičnih novic, marveč bodo kar sproti brali kose papirja, ki bodo leteli iz stroja z natipkanimi novicami. Stroj je tako uren, da napiše 60 besed v eni minuti.

V mrežah greha

2.

Štefan se je tako podal proti mestu, kakor da bi imel pred seboj kak določen cilj. Toda jedva je prišel do konca ulice, je začel hoditi počasneje. Vprašal se je, kam prav za prav namerava. Od doma je šel z nekim podzavestnim čutom, da mu bo sreča mila in bo našel svojo plavalaso lepoto. Na pot se je bil podal z neko samozavestjo, ki ne pozna fizičnih in zemljepisnih nemožnosti. Taka samozavest je hranila srednjeveške viteze. Niti Don Kišot ni bil bolj samozavesten, ko je šel iskat svojo Dulcinejo, ko Štefan, ko je v mestu, ki je štel devetdeset tisoč prebivalcev, hotel najti deklico, ki ji ni vedel niti imena niti naslova.

Za hip se je ustavil in se še enkrat vprašal, kam gre. Pri tem je ugotovil nekaj dejstev. Predvsem to, da je nor. Drugič to, da je eno dekle v takem mestu, kakor je Pikerton, toliko, kakor ena šivanka v kopici slame.

Čez čas je zamahnil z roko in polglasno zagodel: »Nor sem, nor tja! Hoditi po ulicah je še vedno boljše kot pa doma ždeti in se dolgočasiti.«

Hipoma se mu je zazdelo, da je njegovo življenje pogrešeno. Kdo bi v mladih letih vedno doma plesnel. Mladost je za zabavo!

»Najti moram to dekle, naj stane, kar hoče!« je dejal odločno.

1 Zamislil se je. V spomin si je priklical dekletov obraz.

»Po obrazu bi sklepal, da je Poljakinja ali Litvanka,« je predel svoje misli. »Stanuje torej najbrž v delavskem okraju. A kje?«

Spomnil se je na dve središči, kjer so se zbirale vesti iz vse okolice: socialni klub in papirnico Paken-sen. Ti središči sta oskrbovali z novicami vse dele mesta. A prej sta vse preresetali po svojih neizprosnih načelih. Malo je bilo ljudi, ki bi pri rešetanju ostali nepoškodovani na svojem poštenju. Čim bolj je bil kdo znan in čislán, tem bolj so udarili po njem, ker se reševalci niso ozirali na kakovost oseb in so si brez strahu zelo brusili jezike. Dasi Štefan ni zahajal niti v klub, niti v papirnico, je vendar vedel, da tam lahko izve vse, kar se sploh da izvedeti.

Najprej je šel v klub, ker je bil bliže. Na stopnišču mu je udaril v nos tobakov dim. V naslednjem trenutku je vstopil v dolgo dvorano, ki je bila opremljena s telovadnim orodjem. Na drugem koncu je stal oder, na katerem so nastopali člani igralskega odseka kluba in tuji potujoči igralci. Iz dvorane so vodila vrata v nekoliko manjši prostor, ki je služil za čitalnico in zabavišče. V tem prostoru je bila klubova knjižnica. Po sobi so bile razvrščene majhne okrogle in štiriovalne mize, obkrožene s stoli. Člani so tu lahko kvartali, šahirali, čitali. Mogli so tudi dobiti kak prigrizek ter toplo in mrzlo brezalkoholno pijačo. Vse je bilo delo očeta Davisa, župnika cerkve sv. Patricija, ki je s svojo ustanovo hotel mladino